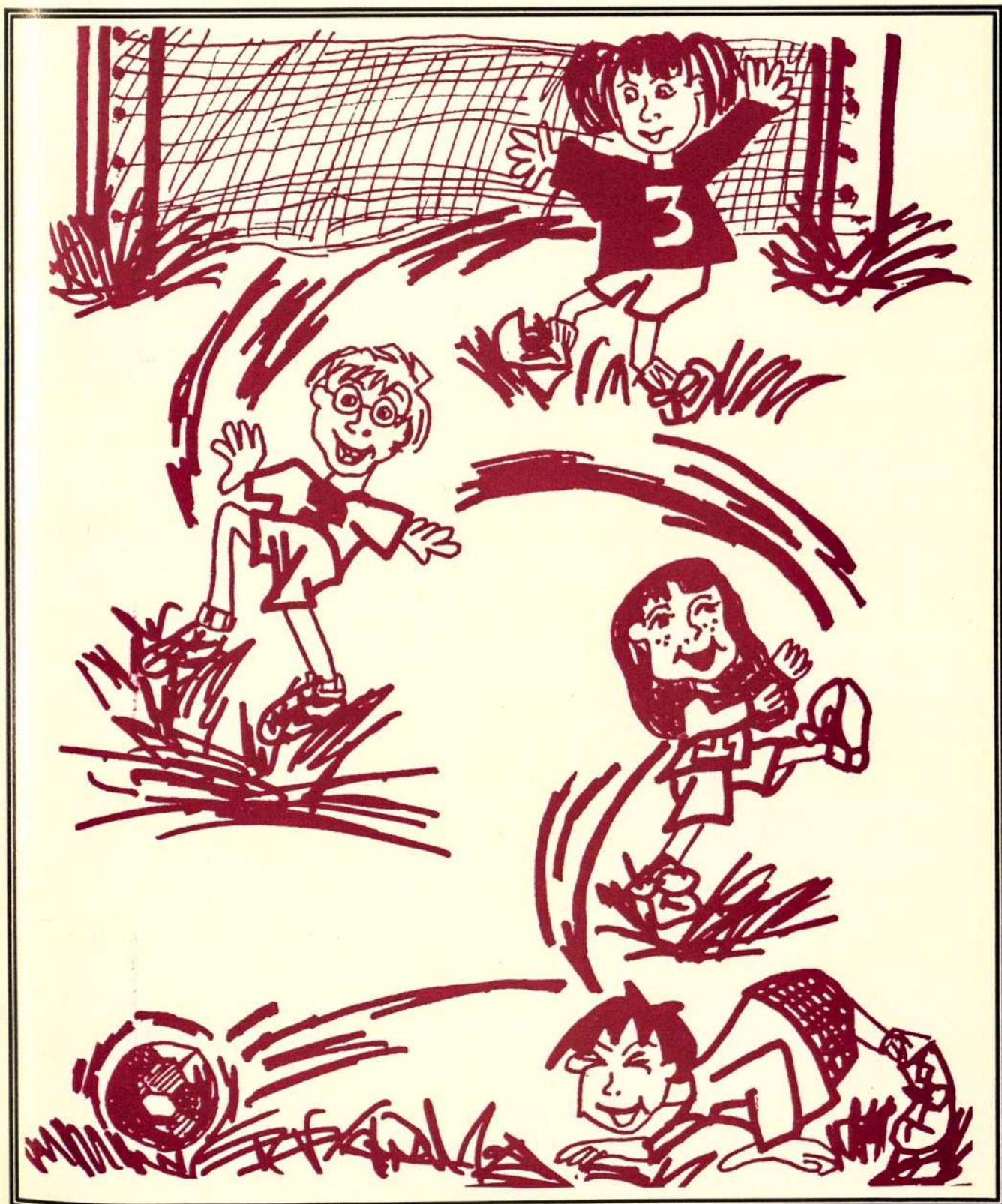

EGLUTÈ

SPALIS

1993

OCTOBER

EGLUTĖ

SPALIS

1993

OCTOBER

TURINYS

- 1 LIETUVA, Danutė Augienė
- 2 SALDŽIOJI PIEVELĖ, Leopoldas Mykolaitis
- 9 AR ŽINAI ? N.N.
- 11 NEŠA MANO MINTIS, Vilija Tomkauskaitė
- 12 DIEVO DRAUGAI, N.N.
- 15 MANO ANGELIUKAS
- 16 ISAOKAS IR JO SŪNŪS, Iš Šv. Rašto
- 21 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 28 GALVOSŪKIAI
- 30 JUOKŲ MAIŠELIS
- 31 NAUJOS KNYGOS

**VIRŠELIS — Dail. Linos Gaižutytės
SKYRIŲ VINJETĖS:**

Zitos Sodeikienės ir
F. Vaitiekūnienės

KITAS ILIUSTRACIJAS PIEŠĖ

Lina Gaižutytė — 2,3,5,6,7
Stefanija Statkevičiūtė — 12
Arwis Stewart — 16,17,18,20.

EGLUTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Išeina 10 numerių per metus; prenumerata — 15 US dol., į Lietuvą ir kitus kraštus — 20 US dol. Atsiųstą medžiagą redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Eglutėje spausdintų rašinių ar piešinių be redakcijos žinios prašom kitur nenaudoti.

REDAKCIJA: 13154 Sparrow Ct., Lockport, IL 60441.

Vyr. redaktorė — Nijolė Nausėdienė.

ADMINISTRACIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21,

Putnam, CT 06260. Administruoja Danguolė Sadūnaitė (Managing Editor).

LEIDŽIA: JAV LB Švietimo taryba.

APDAILA, RINKIMAS, LAUŽYMAS: KOVAS Publishing, Cicero, IL.

LIETUVIŠKAS RAIDYNAS: Jonas Boguta.

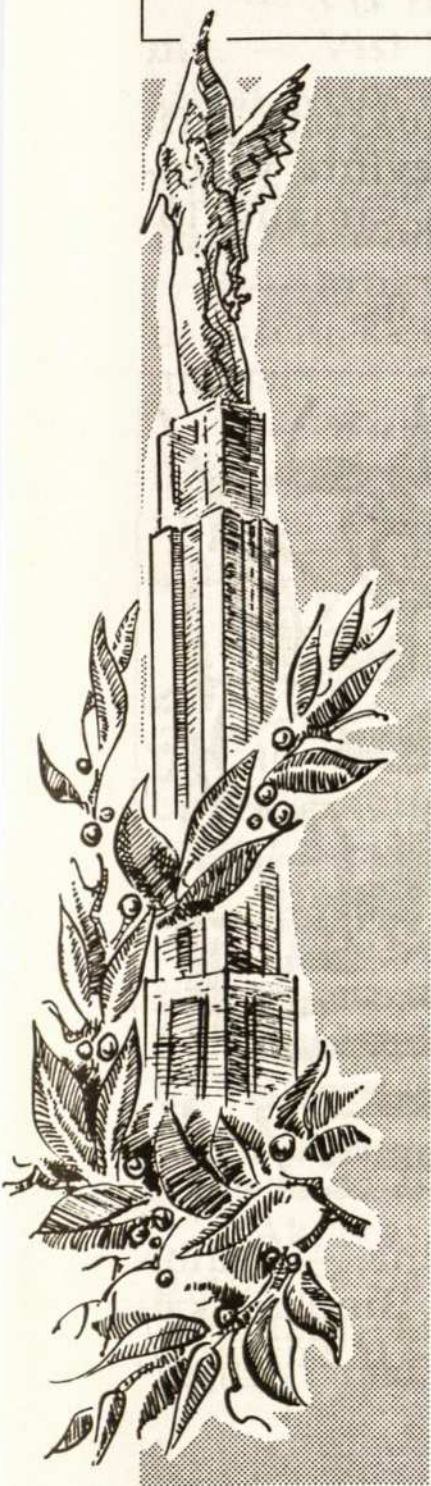
THE LITTLE FIR: a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$15.00, single copy \$1.50, to Lithuania and other countries, \$20.00 (USA currency). Published by the Sisters of the Immaculate Conception, Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260. Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — USPS 169-200

Send address corrections to: Eglutė, I.C. Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

LIETUVA

Danutė Augienė

Tėvų žemė maža,
engiama, kruvina,
penkiasdešimt metų kankinta —
Nepriklausoma jau —
Tai stebuklas dangaus!
Prisikėlė! Jau laisvė gražinta
Atlapa krūtine,
su malda ir daina
brolis, sesė budėjo,
žuvo trylika jų
ir jaunų, ir drąsių,

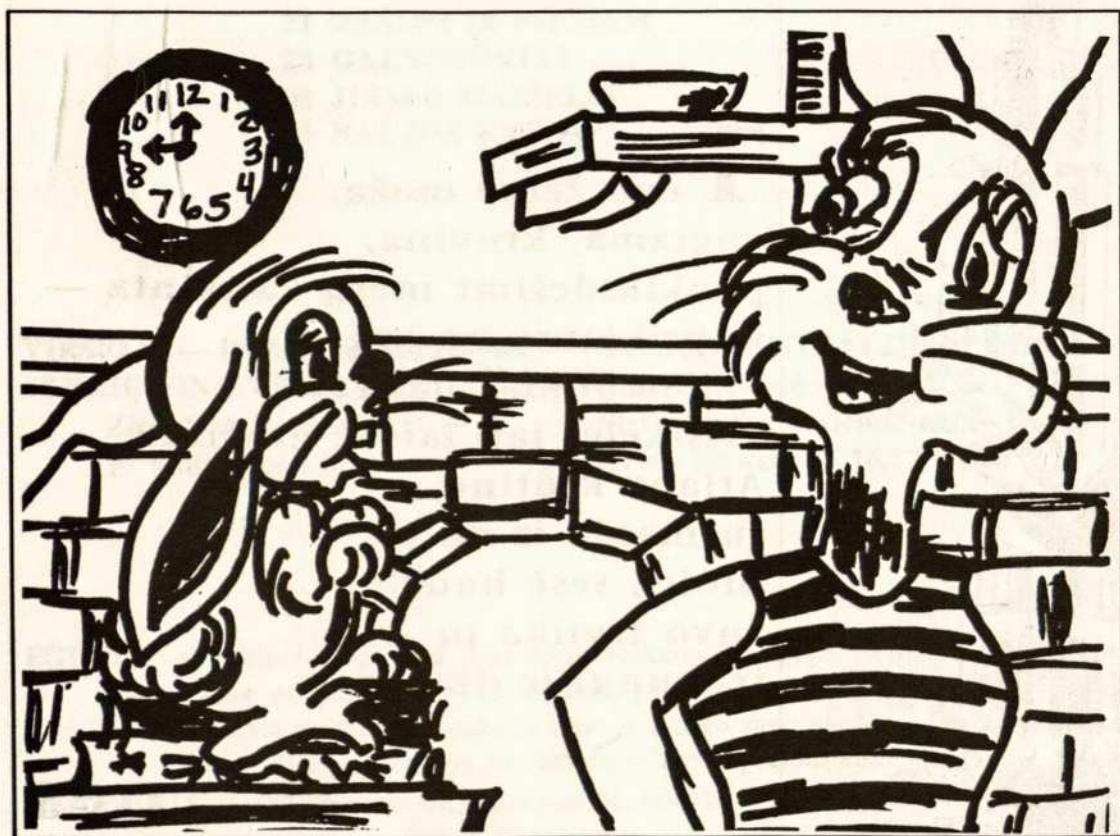
nes
laisve
visi jie
tikėjo...

SALDŽIOJI PIEVELĖ

Leopoldas Mykolaitis

Miško laikrodininkas genys į aukštąją pušį iškaleno aštuonis kartus. Prasidėjo devinta valanda ryto, o kiškutis tebesiraivė žalių samanų lovytėje.

— *Neisiu į mokyklą*, — pasakė jis.

— Eik, branguti, visi vaikučiai eina, — įkalbinėjo jį mama kiškienė. — Mokykloje išmoksi skaičiuoti! viena, dvi, trys, keturios, — ir sužinosi, kiek turi kojųčių.

— O jeigu aš skaičiuosiu: keturios, penkios, aštuonios, šimtas, — kiek tada turėsiu kojųčių?

— Vis tiek keturias, kvailiuk, — juokėsi mama. — Visi kiškiai turi po keturias kojas. Ir visi vilkai, visos lapės.

— Tai kam mokytis skaičiuoti! Vis tiek niekas nuo to nesikeičia... Geriau susirasiu saldžių dobiliukų.

— Mokykloje išmoksi visų miško žvėrių ir paukščių kalbų. Eik į mokyklą, — ragino tinginėli mama.

— **Man nereikia kitų kalbų,** — papurtė ilgas ausis kiškutis. — Užtenka savos. Ir taip mokytojas varnas barasi, kad aš daug šneku per pamokas.

Pagaliau mamos raginamas atsikėlė tinginys snaudalius. Tačiau nesiprausė ir dantukų nevalė, savo lovytės nepaklojo. Labai nemokytas buvo kiškutis. O nustraksėjo jis ne į mokyklą, bet visai į priešingą pusę.

Vakar jis nugirdo, ką seniai tarpusavyje kalbėjo. Kiškis Baltaūsis savo draugams pasakojo, kad šiauriniame miško pakraštyje aptikęs baltųjų dobiliukų pievelę. Visai nesunku ją rasti. Reikia tik bėgti miško spindžiu, kol ji šeštą kartą perker-ta žmonių takas. Jeigu tuo taku pasuksi į dešinę, jis nuveda tiesiai į saldžiąją pievelę.

Ak, kas gali būti skaniau už medumi kve-piančius baltuosius dobiliukus!... Striksėdamas spindžiu, kiškutis niekaip negalėjo prisiminti, kelintas takas turėtų būti po ketvirtojo. Gal šeštas,

o gal aštuntas, penktas ar vienuoliktas!.. Todėl visai neskaičiavo takų.

Vienoj kryžkelių jis pamatė mažytį kupstelį baltųjų dobiliukų. Vienam kasniui — ne daugiau. Bet šis kupstelis kiškučiui pasirodė esąs pati tikriausia rodyklė į saldžiąją pievelę. Kur auga vienas kupstas, — pagalvojo jis, — augs ir daugiau. Ir iš spindžio pasuko į taką. Nors iš tikrųjų tai buvo penktasis, o ne šeštasis. Be to, kiškutis pasuko ne į dešinę, o į kairę. Juk jis nebuvo mokykloje tą dieną, kai mokytojas aiškino, kur kairė.

Straksėdamas jis linksmai dainavo:

— *Aš — kiškelis pilkas,
Mano kojos — ilgos,
Ausys — stačios,
Akys — plačios,
Tuoį surasiu dobilėlių...*

Jo dainą išgirdusi, atskrido šarka. Ir kad suriks visa gerkle:

— *Tekšt — krekšt, čirikšto!* — Šarkų kalba tai reiškė: — ***Kiški, nebėk šituo taku!***

Tačiau kiškutis mokėjo tiktai kiškių kalbą, daugiau — jokios. Nesupratęs, ką pasakė šarka, labai supyko:

— ***Kad tave bala, išgąsdinai! Tu and savo šarkiokų rėkauk, ne ant manęs. Štiš, klykūne!***

ŠARKA išsižeidė ir nuskrido. O kiškutis nuskubėjo tolyn penktuoju taku į kairę. Jis jau labai norėjo pusryčių.

Veltui jį stabdė EŽYS, sakydamas:

— Pu pu pu, pu pu pupt! — Atseit: — **Kiškuti, nė žingsnio toliau!**

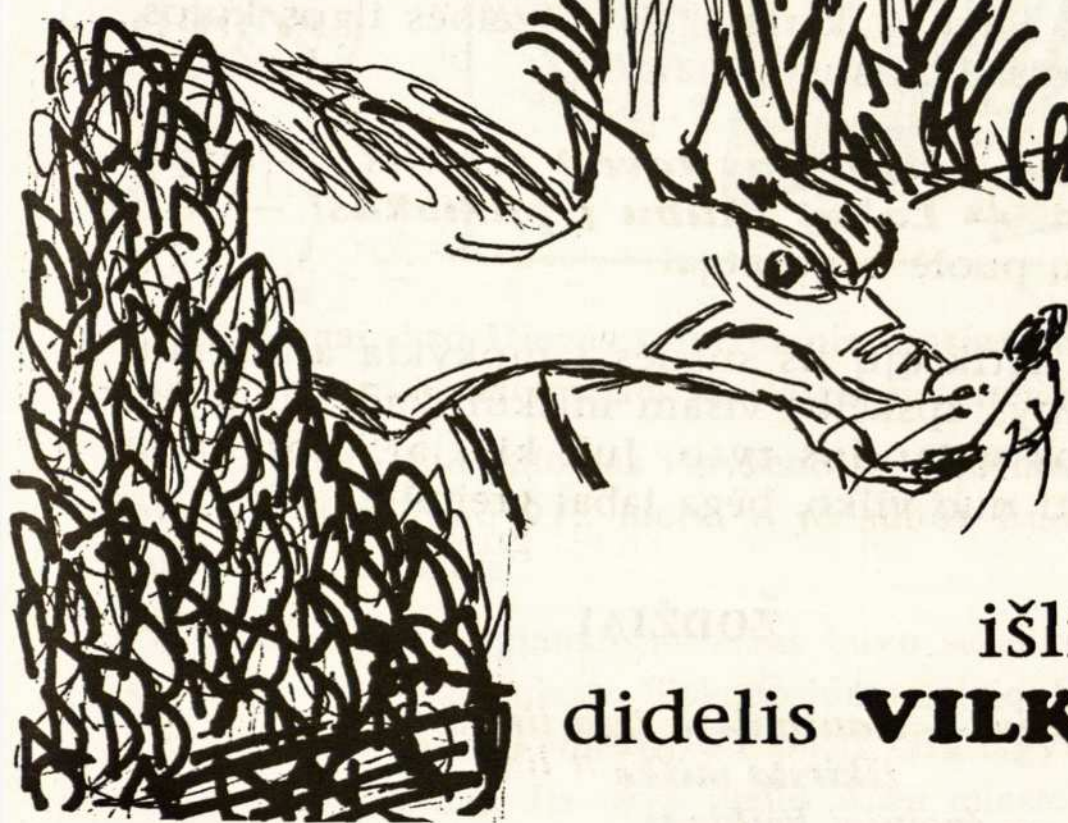
Veltui šaukė GEGUTĖ:

— Ku kū! Ku kū! **Pilna giria vilkų...**

Toli dar būtų bėges kiškutis, bet staiga kažkas jį užkalbino kiškių kalba tiktai ne kiškio balsu — labai storu:

—
**Sveikas
atvykęs,
skanusis
kiškuti!**

Iš
krūmų

išlindo
didelis **VILKAS.**

Nežinia, kokią mokyklą jis buvo lankęs,
mažas būdamas. Greičiausia ne išmintin-
gojo varno, o klastūnės lapės, kad išaugo toks

negeras. Bet mokydamasis pamokų tikrai nepraleidinėjo: mokėjo ne tik Raudonkepuraitės ir septynių ožkiukų mamos kalbas, bet ir kiškių.

— ***Džiaugiuosi, kad atėjai į svečius,*** — tarė jis kiškučiui, negražiai šaipydamasis ir laižydamasis. — ***Kviečiu užėti į mano namus. Pampusryčiausim...***

Kiškutis išsigandęs pašoko, kaip ausin įkirptas. Štai kokia tinginių saldžioji pievelė! Joje baltavo ne kvapnūs dobiliukai, o piktojo vilko dantys... ak, jeigu ši kartą jį dar išgelbės ilgos kojos, kiškutis visada klausys mamos!

— ***Ne, neisiu pas tave į svečius,*** — atsakė jis vilkui. — ***Labai skubu į pamokas!*** — ir iš visų jėgų puolė bėgti atgal.

Gal ištikrųjų jis suspės į mokyklą anksčiau, negu genys apskelbs visam miškui, kad jau lygiai devynios valandos ryto. Juk kiškiai, norėdami pasprukti nuo vilko, bėga labai greitai!

ŽODŽIAI

spindžiu — *siaura, tiesi, ilga linija,*
iškirsta miške

bala — *švelniai keikiant*

klykūne — *rėksne*

klastūnės — *apgaulingos*

snaudalius — *miegalius*

AR
ŽINAI?
???????

AR
ŽINAI?
???????

AR ŽINAI?

→ Ar žinai, kad Dievas sutvėręs pirmuosius žmones nebuvo nustatęs jiems amžiaus kiek ilgai jie turės gyventi.

→ Ar žinai, kad Adomas išgyveno iki 930 metų, jo sūnus Setas gyveno 912 metų, o jo sūnus Enosas mirė sulaukęs 905 metus.

→ Šiais laikais ilgiausio amžiaus buvo sulaukęs Shigechiyo Izumi, Asan mieste, Tokunoshima saloje, 820 mylių į pietus nuo Tokijo miesto, Japonija. Jis išgyveno 120 metų ir 237 dienas. Jis buvo gimęs Asan mieste 1865 m. birželio mėn. 29 dieną. Mirė savo namuose 1986 m. vasario 21 d. Seniausia gyventoja šiuo metu skaitoma Jeanne Louise Calmet, kuri gimė Prancūzijoje 1875 m. vasario mėn. 21 d. Šiuo metu ji gyvena senelių namuose Arles, Pietų Prancūzijoje.

→ Pirmykščiai žmonės pradžioje vienas su kitu susikalbėdavo rankomis. Garsais išreikšti kalbą žmogus pradėjo maždaug 45.000 prieš Kristų.

→ Seniausia rašytinė kalba aptikta moliniuose induose įrašyta Shanxi provincijoje, Kinijoje 1962 metais. Skaičioma, kad tai buvo užrašyta 5000-4000 pr. Kr.

→ 1979 m. mokslininkų buvo padaryta prielaida, kad senosios latvių ir anglų kalbos, abi indoeuropiečių, viena nuo kitos atsiskyrė 3500 pr. Kr. Apie 40 indoeuropiečių žodžių išliko anglų kalboje įskaitant: apple (apal), bad (bad), gold (gol) ir tin (tin).

→ Šiandien pasaulyje yra apie 5000 kalbų ir dialektų iš kurių 845 atėjo vien iš Indijos.

→ Daugiausia žmonių kalbančia viena kalba yra Šiaurės Kinijoje. 1988 m. surašymo duomenimis Kinijoje buvo 715 milijonų gyventojų. Sekanti populiariausia kalba yra anglų ir ja kalba apie 330 milijonų žmonių.

→ Alfabetų seniausia raidė yra "O", kuri nepakito savo forma nuo finikiečių pradėtos naudoti 1300 pr. Kr.

→ Anglų kalboje naujausios raidės raidyne yra "j" ir "v", kurios vadinamos po šekspyrinėm ir pradėtos naudoti 1630 m. Anksčiau vietoj jų, buvo vartojami raidžių variantai "i" ir "u".

NEŠA MANO MINTIS

Vilija Tomkauskaitė, 10 sk.
Los Angeles Šv. Kazimiero m-la

*Ramiai liūliuoja, šnabžda upė.
Teka per gilius slėnius.
Neša mano mintis toli,
Aukštai į Kalifornijos kalnus.*

*Sėdi visi, aplink laužą,
Dainuoja malonias liaudies dainas.
Giliai miške pelėdos girdi,
Stovyklautojų balsų aidus.*

*Širdis nerimsta, liūdnei svajoja,
Apie smagius stovyklos laikus.
Man liūdna galvoti, kad negaliu grįžti,
Reikia laukti dar vienus metus.*

*O kai aš grįšiu, širdis nurims,
Bus linksma matyti senus draugus.
Širdžiai liūdna, stiprus troškimas,
Grįžti atgal į Rambyno kalnus.*

ANGELAS SARGAS

Ties lovyte Petrelis turi gražų paveikslą. Tai angelas sargas. Jo rankos ištiestos ties miegančiais vaikučiais, kurie išėję į mišką pasiklydo ir dabar pavargę ilsisi po dideliu medžiu.

Pro storą ažuolo kamieną švilpia vėjas, o šakose ūbauja pelėda, bet vaikai nebijo, nes jie meldėsi, savo angelui sargui, ir jis juos saugo. Tolėliau, upeliūkštyje, čiurlena vanduo, o iš samanų stiebiasi nuodingos uogos. Mamytė uždraudė eiti prie vandens. Ji sakė:

— Miške nerinkite uogų, bet greitai grįžkite namo.

Ir dabar tai primena vaikučiams angelas sargas. Jie nori būti mamytei paklusnūs, geri. Kai jie pailsės, angelas sargas išves juos iš tamsaus miško ir parves namo, pas mamytę.

Gerasis Dievas kiekvienam žmogui davė po vieną tokį galingą angelą sargą. Turi jį ir Petrelis. Jam Dievas atsiuntė jau tada, kai tik jis atėjo į šį pasaulį. Angelas turi jį saugoti nuo visa pikta ir nuvesti į dangų.

Mes turime angelo klausyti, kai jis tyliai, tyliai kalba mūsų širdyse. Mes savo angelo negalime matyti. Jis nematomas, kaip ir gerasis Dievas. Jei angelas mums pasirodytų, jis atrodytų daug kartų gražesnis, negu gra-

žiausiame paveiksle nupieštas. Angelas daro viską, ką Dievas jam paliepia.

Džiaugiasi Petrelis, kad jam Dievas paskyrė tokį gerą ir galingą angelą sargą. Rytą ir vakarą meldžiasi jis prieš paveikslą, kaip anie vaikučiai miške:

***A**ngele sarge,
man paskirtasis,
Būk prie manęs,
tu mano gerasis;*

***V**akarą, naktį,
rytą ir dieną
Saugoki mano
žingsnį kiekvieną.*

Spalio 2 d. katalikų pasaulis švenčia Angelų sargų dieną. Tą dieną mes meldžiamės Angelams sargams ir dėkojame Dievui, kad mums paskyrė angelą sargą, kuris mus nuolatos globoja. Mes meldžiamės:

***D**ievo angele,
mano Sarge!
Tau Dievas pavedė
mane globoti.
Saugok mane,
valdyk ir laikyk.*

***A**men.*

Mano Angeliukas

Nuėjau į pievą,
Į pievelę žalią,
Kur linksmučiai žaidė
Margieji drugeliai.

Aš vijau drugelį,
Jį pagaut norėjau
Tik mane kažinkas
Lyg ir suturėjo.

Žiūriu — teka upė
Ir verpetas sukas.
Tai mane sulaikė
Mano angeliukas!

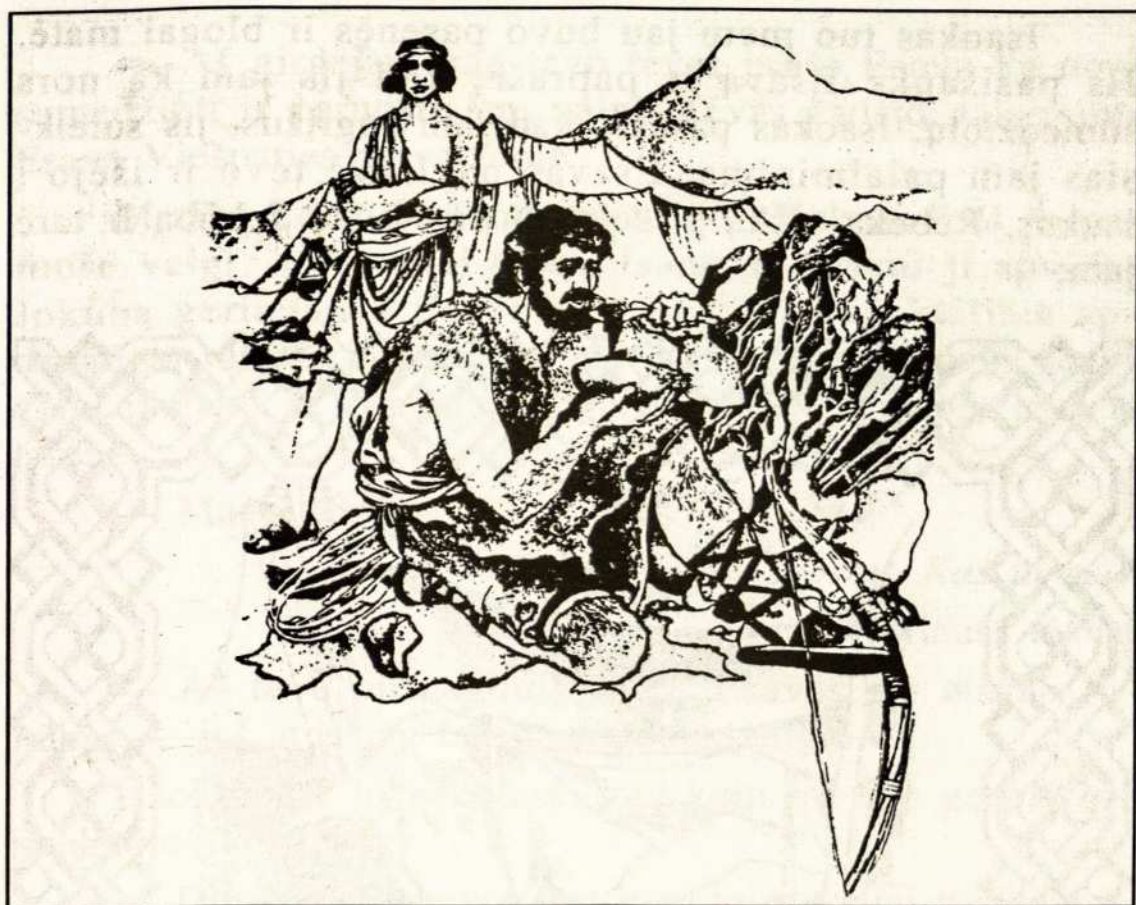
ar žinai?

ISAOKAS IR JO SŪNŪS

IŠ SENOJO TESTAMENTO

Abraomo sūnus Isaokas vedė Rebeką būdamas 40 metų. Jie ilgai neturėjo vaikų. Jie meldė Viešpatį prašydamį, kad duotų jiems vaikų. Jau Isaokui einant 60-tuosius metus, pagaliau Viešpats jai pasakė, kad ji turėsianti dvynukus. Jis sakė, kad iš jų išeis dvi tautos, kurios kovos viena prieš-kitą ir vyresnysis sūnus turės tarnauti jaunesniajam.

Pirmagimis buvo rausvas ir labai plaukuotas, jį praminė Esav. Antrasis sūnus buvo pavadintas Jokūbu. Pagal tų laikų papročius, pirmasis sūnus perima visas teises ir privilegijas.

Užaugęs Esavas buvo labai aistringas medžiotojas. Jis mėgo laukus, o Jokūbas buvo ramaus būdo, mėgo namus. Isaokas labiau mylėjo Esavą, o Rebeka — Jokūbą. Esavas ką tik sumedžiodavo, tai tuoj parnešęs namo pagamindavo valgį ir nešdavo tėvui. Todėl jis tėvui buvo labiau prie širdies ir dar tuo labiau, kad jis buvo pirmagimis. Jokūbui nepatiko, kad jo brolis yra pirmagimis. Jis norėjo iš jo perimti tas teises. Todėl jis vieną dieną dėl rausvo viralo (iš miltų išvirta košė) išsiprašė, kad Esavas parduotų jam pirmagimystės teises. Esavas buvo labai išalkęs, tad sutiko. Pavalgė ir nuėjo sau, nekreipdamas į tai rimto dėmesio.

Isaokas tuo metu jau buvo pasenęs ir blogai matė. Jis pasišaukė Esavą ir paprašė, kad jis jam ką nors sumedžiotų. Isaokas pasakė, kad jam sugrižus, jis suteiks jam palaiminimą. Esavas paklausė tėvo ir išėjo į laukus. Rebeka viską girdėjo. Ji pasišaukė Jokūbą ir tarė jam:

— Aš girdėjau, kad tavo tėvas prašė Esavo ką nors sumedžioti ir paruošti jam valgį. Tėvas žadėjo palaiminti Esavą Viešpaties akivaizdoje.

Motina liepė Jokūbui atnešti du ožiukus. Ji iš jo paruošė valgį, kokį labai mėgo Isaokas. Paskui ji apvilko Jokūbą geriausiais Esavo rūbais, o ožiukų kailiais apdengė jo rankas ir kaklą. Tada ji jam liepė nunešti tėvui valgį ir gauti iš jo palaiminimą. Jokūbas nuėjo pas tėvą ir tarė:

— Mano, tėve!

— *Klausau. Kas tu esi?*

— paklausė tėvas.

— Aš tavo pirmagimis sūnus Esavas, — atsakė Jokūbas, — aš atnešiau tau medžioklės valgį.

Isaokas vėl jo paklausė, kad kaip jis taip greitai sumedžiojo? Jis atsakė:

— Dievo valia buvo, kad man taip greitai pasisekė.

Isaokas paprašė Jokūbą prieiti arčiau prie jo, kad jis galėtų prie jo prisiliesti ir jį apčiupinėti. Jokūbas priėjo prie tėvo. Tėvas apčiupinėjo Jokūbą ir jo nepažino, tik Isaokas pasakė:

— *Tavo balsas kaip Jokūbo,
bet rankos gauruotos kaip Esavo.*

Tėvas apuostė jo rūbus ir, pajutęs laukų kvapą, patikėjo, kad čia jo vyresnysis sūnus Esavas. Tada tėvas jį palaimino, sakydamas:

— *Dievas teduodie iš dangaus rasos ir iš žemės riebumo javų ir vyno apstybei. Ir tau tetarnauja tautos, tenusilenkia prieš tave giminės.*

Jokūbas tik gavęs palaimimą, tuoj paliko tėvą. Tuo metu iš laukų sugrižo Esavas su medžioklės laimikiu. Jis greitai paruošė tėvo mėgiamą valgį ir skubiai nunešė jam. Tėvas jo užklausė:

— Kas tu esi?

— Aš tavo sūnus Esavas,
— atsakė sūnus.

Tėvas suprato, kad Jokūbas jį apgavo. Esavas, sužinojęs apie apgaule, garsiai raudėjo. Jis prašė tėvo, kad šis suteiktų jam palaimimą, bet tėvas jau negalėjo duoti kito palaiminimo. Tada tėvas jį šitaip palaimino:

— Žemės riebumė ir dangaus rasoje bus tavo palaimimas. Gyvensi iš kalavijo ir tarnausi savo broliui; ir ateis laikas, kada nusikratysi ir atriši jo jungą nuo savo sprando.

Taip iš Rebekos sūnų išėjo dvi tautos. Jos kovojo viena prieš kitą. Vyresnysis sūnus tarnavo jaunesniajam. Visi Viešpaties Dievo žodžiai išsipildė.

RAŠINĖLIS IR NUOTRAUKOS TRAKŲ VIDURINĖS MOKYKLOS MOKINIŲ

Miela "Eglute"

Tu nuostabus žurnaliukas! Mes tik šių metų pavasarį Jį pirmąkart vartėm, skaitėm nuotaikingus ir įdomius straipsnelius, gėrėjomės piešinėliais. Kilo noras ir mūsų lietuviškos mokyklėlės vaikams nudžiuginti Tave, "Eglute", savais darbeliais.

Gražina Poškaite "Mūsų stebėjimo medis"

*Jurgita Malachovskaja, 5 kl.
"Nespėjau nusišypsoti"*

*Renata Bikauskaitė, 6 kl.
"Dažnai prisėdam pailsėti ant
šios akmeninės skulptūrėlės"*

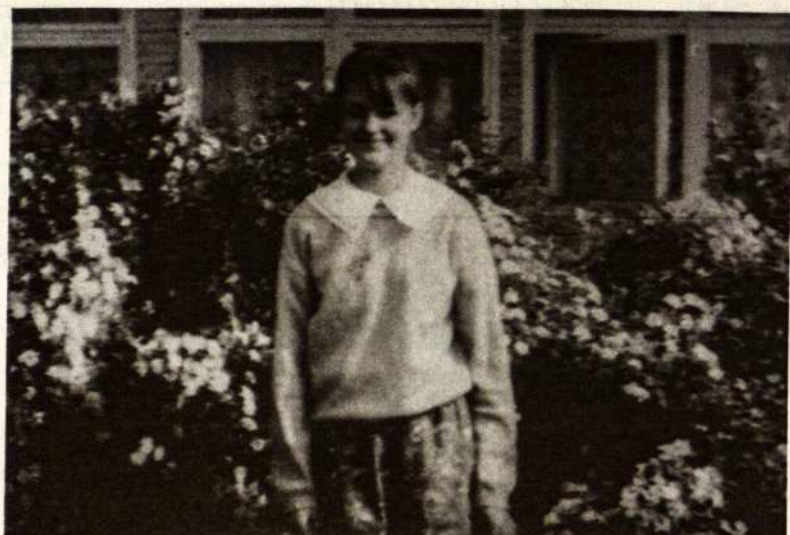
Mūsų mokykla prieš dvejus metus atskyrė nuo lenkų kalba dėstomos mokyklos. Nors Senieji Trakai įkurti anksčiau už Trakus, tačiau iki šiol atskiros lietuviškos mokyklos nebuvo. Ir dabar mokomės neįprastomis mūsų mokiniams sąlygomis. Mus priglaudė VF "Nestos" administraciniame pastate. Ir darbuotojų kabine-tai, ir klasės — viskas kartu. Mes manome, kad vasarą mūsų klegesio pasiilgs.

Mokykla auganti. Šiais metais baigė aštuonios klasės. Yra projek-tas vidurinės mokyklos. Tik labai neaišku, kada bus pradė-ta statyti ir pastatyta nauja mokykla. Dabar mūsų yra 85, o — ateinančiais mokslo metais ruošiasi ateiti dar 15 pirmokų.

Kai tik gauname "Eglutę", netveriamo smalsumu — kas naujo bus ši kartą. Mes žurnalo neužsi-prenumeravę. Kur nors "susi-šaudome" kaip pas mus sako. Siunčiame piešinukų ir nuo-traukų.

Aurelija
Stankevičiūtė, 7 kl.

*"Tai mūsų moky-
klos langai,
besislepiantys už
žydinčių krūmų"*

Kartu su dailės mokytoja Gerūta neseniai mokėmės fotografuoti ir daryti nuotraukas, tai ji mus, piešinukų autorius, nufotografavo.

Dabar jau vasara. Tačiau visi piešinukai ir nuotraukos alsuoja pavasariu, nes mes darbavomės, kai dar skleidėsi žiedų pumpurėliai ant medžių, pievose ir darželiuose, kada atkuto paukšteliai, vabzdžiai, kiti gyvūnėliai, papūtė švelnus vėjelis ir mieliau nusišypsojo saulutė.

Jei patiks mūsų darbeliai, pasistengsim Tave dar kuo nors nudžiuginti, o taip pat parašyti apie savo mokyklą bei vaikus. Linkime Tau, "Eglute", gyvuoti visada, ir siunčiame lietuvišką pagarbą žmonėms, kurie kuria ir piešia Tavo gyvenimą.

**Senujų Trakų 2-sios devynmetės mokyklos
mokinės, Lietuva.**

Red. pastaba: paprastai žurnale mes vengiame dėti nuotraukas, nes užima daug vietos. Žurnalo tikslas — parodyti mokinių rašinėlius ir piešinius. Šį kartą buvo padaryta išimtis, nes negalėjome parodyti mergaičių piešinių, kurie buvo atlikti vandeniniais dažais.

R•U•D•U•O

Atkeliavo, atskubėjo
Rudenėlis takeliu.
Ir užbūrė, užkalbėjo
Sodą pilną obuolių.

Vasarėlė jam parodė
Mūsų kiemo vaikučius,
Kad ruduo jiems išdalintų
Sodo obuolius rausvus.

Vilma Liuimaitė,
2-ji vid. mokykla
Varėna

LOS ANGELES ŠV. KAZIMIERO LITUANISTINĖ MOKYKLA

PARAPIJA MANO GYVENIME

Kada atvyko pirmieji emigrantai iš Lietuvos į Ameriką, jie nemokėjo angliškai kalbėti. Jiems reikėjo lietuviškos parapijos, kad galėtų suprasti ką kunigas sako ir pabendrauti vienas su kitu. Todėl jie ir stengėsi įkūrti Šv. Kazimiero parapiją. Dabar mes jau geriau kalbame angliškai, negu lietuviškai ir dažnai važiuojame į anglišką bažnyčią, kuri yra arčiau namų. Dabar atvyksta nauji emigrantai iš Lietuvos, kuriems taip pat svarbi lietuviška parapija, kaip kad buvo prieš 50 metų. Todėl Šv. Kazimiero parapija yra mums visiems svarbi.

Aidas Kuolas, 8 sk.

*Julie
Ryback
Lietuviškai
besimokančių
klase*

SUMAIŠYTA ŠVENTĖ

Buvo bjauri naktis. Vėjas labai pūtė. Auksė su Tauru ėjo rinkti saldainių. Buvo baidyklių naktis. Jie nuėjo prie vienu durų ir kai jie paprašė saldainių, Kalėdų senis davė jiems margučių. Prie kitų durų jie gavo Valentino korteles. Labai nusiminę jie grįžo į namus, nes negavo saldainių. Kitą dieną mama nuvažiavo į parduotuvę ir pripirko jiems saldainių bei pyragų. Dabar jie buvo labai labai laimingi.

Tomas E. Mikuckis, 2 sk.

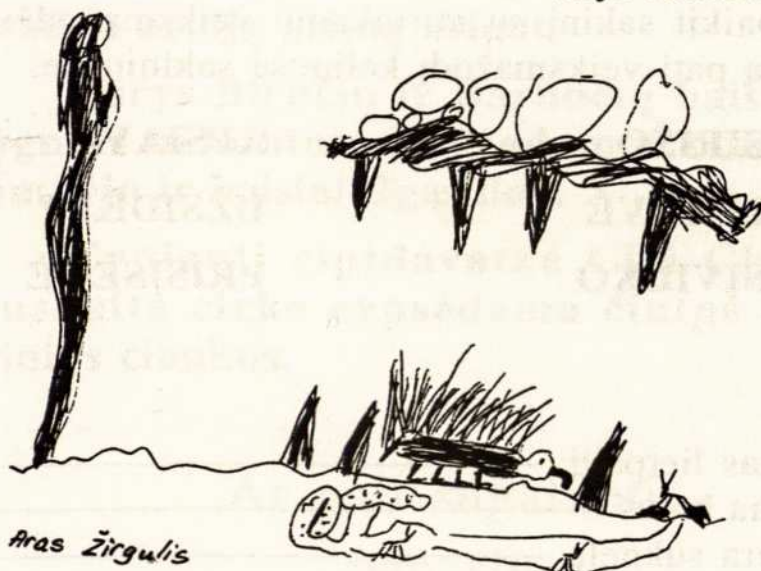

Aleksa Newson, 3-čias sk.

JEI AŠ TURĖČIAU DAUG PINIGŲ...

Jei aš turėčiau daug pinigų, tai pirmiausia nusipirkčiau gražų namą su baseinu ir padaryčiau didelį balių. Sukviesčiau visus draugus ir pažįstamus. Nupirkčiau visiems dovanų ir būtų visiems smagu. Po to važiuočiau į Europą, lankyčiau įdomias vietas. Bet svarbiausia nuvažiuočiau į Lietuvą ir apdovanočiau našlaičių namus. Grįžus eičiau į geriausią universitetą ir studijuočiau teisę.

Vilija Gulbinaitė, 7 sk.

Aras Žirgulis

MANO ĮDOMI KELIONĖ

Mano įdomiausia kelionė buvo į Palm Springs. Viešbutis turėjo jacuzzi ir baseiną. Lauke buvo labai karšta, o namai labai atšaldyti. Mes daug plaukėme. Ten išbuvome 3 dienas. Buvo labai smagu.

Laura Juozapavičiūtė, 6 sk.

AR ATSIMENATE KAIP APSIRENGTI?

Užbaikit sakinį su atitinkamu veiksmažodžiu. Galite naudoti tą patį veiksmažodį keliuose sakiniuose.

UŽSIRIŠO

APSIAVĖ

UŽSIMOVĖ

UŽSIDĖJO

UŽSIVILKO

PRISISEGĖ

Vytas lietpaltį _____

Rima batus _____

Laura suknelę _____

Jonas akinius _____

Linas šaliką _____

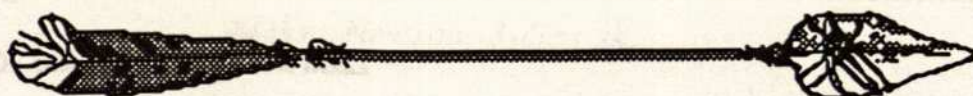
Linas kepurę _____

Jonas marškinius ir kikliką _____

Rima skrybėlę _____

Laura kaspiną _____

Vytas kaklaraištį _____

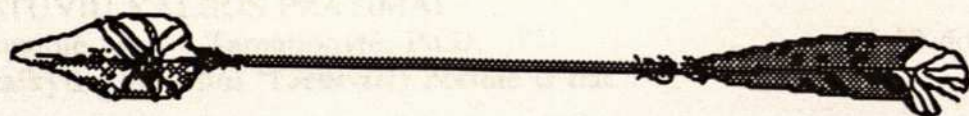

AR GALI GREITAI IŠTARTI?

Aktoriai ir dainininkai mokosi aiškiai ištartti žodžius. Ar gali greitai pakartoti šiuos žodžius? Ar žinai ką jie reiškia?

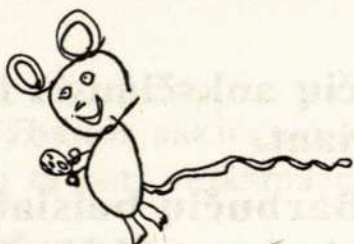
- Šešios žąsys su šešiais žąsyčiais.
- Duonos pluta vidur bliūdo, bliūdas vidur prūdo.
- Aš atsikėliau anksčiau anksčiausia ir atradau artoją arimą ariant.
- Būrys Biručių ir Barbučių baisiais būgnais bebūbino. Bebėgdamos bobutę bumtlėjo ir baisiai išgąsdino.
- Cypianti ciptdavatke Cilė Cipliauskaitė cirke cypsėdama čiulpė cukrinius cibukus.

Ar gali sugalvoti
panašių
liežuvį riečiančių pasakymų?
????????

Vytas Bradūnas labai ilgas nosines prikabina prie žodžių galūnių. Maždaug kaip šitos pelytės uodegytė.

piešė Rima Šeštokaitė

Mokytoja klausia: "Kaip vadinasi paršiuko mama?"
Rima Šeštokaitė atsako: "Paršiukienė".

Karaliaus Mindaugo m-los mokinės, Baltimorė.

Tėvas klausia sūnaus:

- Ar žinai kuo Napoleonas pasižymėjo?
- Savo atmintimi, — atsakė sūnus.
- Iš kur žinai, kad jis turėjo gerą atmintį?
- Juk pastatytas paminklas jo atminčiai!

Rimas klausia Auksės:

Koks yra ilgiausias žodis, kurį esi girdėjusi?

— Vieną sykį toks ponas atsistojo ir pasakė visiems:
"Noriu jums tarti vieną žodį..." Tą žodį ištarti užtruko
net dvi valandas!

Kas moka žodį — randa kelią
Visur ir visada.
Sakau lietuviška knygelė —
Kaip neregiiui lazda.

NAUJOS KNYGOS

MĮSLINGOS KALADĖLĖS —
Audra Kubiliūtė
detektyvinė apysaka jaunimui

5 dol.

LIETUVIŲ KALBOS BESIMOKANTIEMS

AŠ ESU
Nijolė Mackevičienė
skaitymas trumpais sakiniais mažiems vaikams

3 dol.

EGLĖ, ŽALČIŲ KARALIENĖ
Ramunė Račkauskienė
Skaitymo knygelė lietuviškai/angliškai

3 dol.

GINTARINĖS ŠAKNYS

Bronius Krokys

5 dol.

KALBĖKIME LIETUVIŠKAI
Nijolė Mackevičienė
Pratimai mažiems vaikams: skaičiai, spalvos ir t.t.

4 dol.

LIETUVIAIS NORIME IR BŪT
Danguolė Marija Tamulionytė, Ph.D.
Vadovėlis besimokantiems lietuvių kalbos

25 dol.

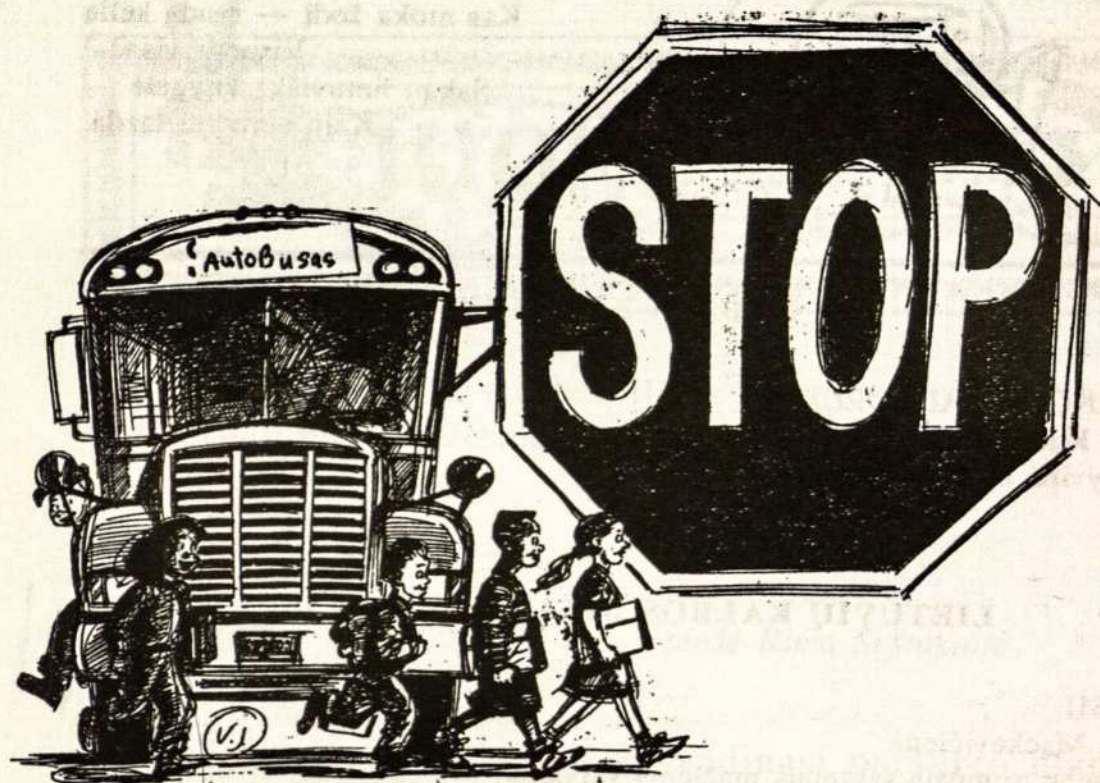
LIETUVIAIS NORIME IR BŪT GARSIAJUOSTĖS
Bronius Krokys
Dvi juostelės pritaikytos vadovėliui, 90 minučių kiekviena

10 dol.

LIETUVIŲ KALBOS PRATIMAI
Danguolė Marija Tamulionytė, Ph.D.
Pritaikyti vadovėliui "Lietuviais norime ir būt"

5.50 dol.

Visos knygos ir leidiniai gaunami kreipiantis į LB Švietimo Tarybą: Regina
Kučienė 13648 Kickapoo Trail, Lockport, Il. 60441, Tel. (708) 301-6410

STOK
ir
P • A • G • A • L • V • O • K
Laikas
“Eglutę”
PASKAITYTI.

Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260